

Det er mit personlige håb, at Danmark, Grønland og Færøerne ikke alene vil formå at arbejde om dette vigtige og historiske selvstændigheds-mål sammen, men samtidig vil formå at udforme en fremtidig samarbejdsform, der giver vore lande og vore folk mulighed for at fortsætte og videreudvikle samhørigheden.

Kl. 20.50

Det er mit personlige håb, at jeg får lov at se denne samhørighed udvikle sig, baseret på frihed i stedet for undertrykkelse, på respekt for forskelligheder i stedet for tilpasning til andres kultur, på virkelyst og arbejdsglæde i stedet for modløshed og svigtende ansvarsfølelse, på kærlighed i stedet for angst.

Jeg har en drøm fælles med statsministeren, en drøm om en virkelighed, hvor der er turbo på kreativiteten på bekostning af firkantede systemer. En virkelighed, hvor vi udnytter de nye muligheder, som ny viden og ny teknologi giver os, hvor vi er åbne og lader os inspirere; hvor vi er parate til at se tingene på en ny måde; hvor der bliver plads til initiativer og til at udvikle et stærkt erhvervsliv, som kan sikre os velstand og velfærd i fremtiden; hvor vi har sagt farvel til systemtænkningen, farvel til den forstenede tankegang, farvel til den politiske korrektheds kvæ-lertag.

Men for mig gælder drømmen: Vejen til et frit Grønland.

Første næstformand (Svend Auken):

Efter de nordatlantiske kollegers taler er der foreløbig tre medlemmer, der har bedt om ordet. Den første er hr. Villy Søvnald, og efter ham er det hr. Aage Frandsen og hr. Ole Stavad.

Villy Søvnald (SF):

Statsministeren kom jo i forgårs med en meget – synes jeg – modig opfordring, nemlig en opfordring til Folketingets medlemmer til at kigge ud ad vinduet, underforstået at sikre sig solid kontakt til virkeligheden. Det synes jeg er en god opfordring: at få virkeligheden ufiltreret ind helt fri af spindoktorers tilrettelæggelse af, hvordan vi skal se virkeligheden.

Det, jeg specielt vil være lidt optaget af, er den sociale virkelighed, som møder en, hvis man kigger uden spindoktorer, hvis man kigger uden det billede, som statsministeren og hans nærmeste forsøger at tegne, og prøver at se på den rå virkelighed.

Dansk socialpolitik har tre hovedsøjler, som hele huset er bygget op på. Den ene søjle består

af, at vi giver indkomst til mennesker, der ellers ikke havde nogen indkomst: arbejdsløse, syge, handicappede og gamle.

Den anden søjle består af, at vi yder service til mennesker, der har brug for hjælp, fordi de er børn eller gamle. Og den tredje søjle bygger på, at vi forebygger begivenheder, der ellers ville udvikle sig dramatisk.

Hvis man kigger på alle tre områder, så er det, der kendetegner den nuværende regering, at de angriber samtlige tre søjler i det sociale bygningsværk.

Jeg vil godt starte igen med Rådet for De Socialt Udsatte, som jeg var inde på under de korte bemærkninger til Dansk Folkeparti. Det er en kendsgerning, at rådet påpeger, at 65.000 mennesker, vel at mærke nogle af de allermost indkomstsvage grupper vi har, har fået beskåret deres indkomst ved hjælp af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti.

Det er store tal. Det er op mod hver ottende, der er på overførselsindkomst, der har været i berøring med de her beskæringer. Jeg synes egentlig, det er imponerende, at regeringen er sluppet af sted med at sige til offentligheden, at man ikke rører ved overførselsindkomsterne, samtidig med, at man har reduceret levestandarden for 65.000 mennesker. Det er godt gået. Det havde ikke holdt til et kig ud i virkeligheden, og derfor var jeg sådan set glad for statsministerens opfordring.

Det andet område, som er under pres, er serviceområderne. Om lidt vil statsministeren formentlig svare med at sige, at det igen er mit sortsyn, der slår igennem, og at han håber, jeg har haft en god sommerferie og sådan noget.

Jeg vil bare henvise til, at et menneske, som jeg tror, statsministeren også sætter meget stor pris på, nemlig Palle Simonsen, tidligere ministerkollega og konservativ, formand for Det Centrale Handicapråd, i sidste uge sagde til Politiken om handicapområdet: Der er kun tale om ord, der sker ingen handling.

Følger man så statsministerens opfordring videre til at kigge ud i den sociale virkelighed, så er det jo så heldigt, at Folketingets medlemmer er valgt ude lokalt, og derfor ved man, hvad der sker i Århus Amt, i Vejle Amt, i Fyns Amt, i Københavns Amt, i Vestsjællands Amt, i Viborg Amt. Alle Folketingets medlemmer sidder med den der kolossale konkrete viden om, hvad der sker.

Kl. 20.55